

protection continue to be applied even during armed conflicts. The UN International Court of Justice, in its Advisory opinion on the legality of the threat of nuclear weapons or their use, noted that the protection provided by the International Covenant on Civil and Political Rights does not cease during war, except in the cases provided with the Art. 4 of the International Covenant [4].

All in all, international law is not just a set of rules, but a vital instrument that protects human rights in the tumultuous times of armed conflicts. It shines like a beacon amidst the chaos, setting clear boundaries of what is permitted. Thanks to international law, the guilty will be brought to justice, and the victims will have hope for justice. However, this protection is not perfect, and its strength depends on all of us. Only through joint efforts can we preserve human rights even in the storm of war.

Список використаних джерел

1. Сенаторова О. В. Права людини і збройні конфлікти: навчальний посібник. Київ : ФОП Голембовська О. О., Київ, 2018. 208 с.
2. Гнатівський М. М. Міжнародне гуманітарне право. Довідник для журналістів. Одеса : Фенікс, 2015. 92 с.
3. Аляжкін Р. В. Міжнародно-правовий режим захисту прав людини під час внутрішніх збройних конфліктів. *Наукові записки Інституту законодавства Верховної Ради України*. 2014. № 6. С. 47-51.
4. Міжнародний пакт про громадянські і політичні права (Міжнародний пакт ратифіковано Указом Президії Верховної Ради Української РСР № 2148 VIII (2148-08) від 19.10.1973 року). URL : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_043# (дата звернення: 02.05.2024).

Микита ПАВЛЕНКО

курсант ННІППФПНП

Елеонора СКИБА

професор кафедри гуманітарних

дисциплін та психології

поліцейської діяльності

Дніпровського державного

університету внутрішніх справ,

доктор філософських наук,

професор

ЛОГІЧНЕ МИСЛЕННЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО ПІДХОДУ ДО ПРАВООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Сучасні правоохоронці для втілення концепції нового типу відносин між представниками поліції та суспільством мають відповідати певним вимогам щодо їх компетентності. Вміння використовувати теоретичні знання з логіки

у практичній площині правозастосування є обов'язковим. Жодна думка не може бути оцінена як правильна або істинна, якщо у процесі встановлення причинно-наслідкових зв'язків порушено хоча б один із законів логічного міркування. Кожна концепція щодо ролі поліції у створенні правової держави розглядається в світлі того, як вона впливає на прагнення суспільства держави та особистості до справедливості та як така концепція може сприяти цілісному та колективному пошуку справедливості цього суспільства. Суть соціальної місії політики концепції Community policing полягає в тому, що представники поліції, задля пошуку нових інноваційних методів взаємодії із місцевим населенням спрямовують свої зусилля на встановлення взаємодії з громадянами. Ця інноваційна форма роботи поліції вимагає нового знання у різних сферах, творчого підходу, ресурсів матеріальних та інтелектуальних і спеціальних навиків, розуміння сутності плюралізму та запровадження у практичну площину роботи нової парадигми мислення, для яких поліцейські потребують спеціальної підготовки. Співпраця поліції та населення громади має на меті створення безпечного соціально-культурного середовища. Як загально визнано, підхід практики Community Policing побудований на принципах постійної комунікації, співпраці та довіри між представниками правоохоронних органів та мешканцями громади [1].

Логіка є одним із дієвих інструментів набуття професійної компетенції, що формують світогляд правоохоронця нового типу. Закони логіки та вимоги логічного мислення – це основні принципи, що є універсальними, всезагальними, притаманними будь-якій розумовій діяльності. Вони є також знаряддям ефективного наукового пізнання навколишнього світу і є фундаментом усіх духовних, культурно-соціальних та правових цінностей людства. Серед основних формально-логічних законів можна виділити закони тотожності, суперечності, виключеного третього та закон достатньої підстави. На нашу думку, вони відображають онтологічний принцип причинності, відповідно до якого всі речі та явища мають свою причину і є важливими для формування логічного мислення.

Можемо, навести приклад щодо важливості законів логіки у діяльності юристів. Рішення суду може бути правильним лише в тім випадку, якщо не лише його юридичні підстави вірні, але і хід міркувань – правильний. А це і є логічна сторона юридичних доказів. На нашу думку, для усіх працівників сфери юриспруденції важливо дотримуватися законів логіки, наприклад, закону тотожності, бо будь-яка думка, ідея, теза та її виклад під час судового засідання, захисту конституційних прав і свобод громадянина у суді, має бути чіткою за обсягом, ясною за змістом і залишатися незмінною в ході одного й того ж міркування. Також наголошуємо, що слідчий, будуючи судово-слідчі версії обов'язково складає чіткі плани розслідування злочинів, намічає системи оперативних дій, має не допускати помилок при складанні офіційних документів (протоколів допиту та огляду місця злочину, обвинувальних висновків, рішень та ухвал, рапортів, зведень та інших інформаційно-

аналітичних документів) і використовує у якості засновків для своїх умовиводів лише перевіренні істинні факти. Така вимога грає свою важливу роль і під час кваліфікації буд-якого правопорушення.

Набуття знання з логіки забезпечує розвиток критичного мислення, вміння класифікувати та аналізувати, озброює працівника синтезом як одним із дієвих інструментів пізнання. Використання законів логіки як фундаментальних принципів логічного мислення, які впливають на правильне мислення та їх дотримання у діяльності юриста є важливими через низку причин, а саме: закони логіки дають можливість формулювати чіткі та обґрунтовані аргументи, уникаючи двозначності та неточності; аналізувати юридичні тексти та правильно тлумачити закони, нормативно – правові акти та судові рішення; приймати законні та обґрунтовані рішення, тобто об'єктивно оцінювати факти та докази, робити логічні висновки та приймати правильні рішення.

Особливо зростають вимоги до дотримання всіх без винятку вимог законів логіки під час здійснення оперативно-розшукової діяльності. Зокрема, у ст. 3 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» зазначається, що основу ОРД становлять: Конституція України, Закон України «Про оперативно-розшукову діяльність», Кримінальний та Кримінальний процесуальний кодекси України, Закони України про прокуратуру, прикордонні війська, Управління охорони вищих посадових осіб, інші законодавчі акти та міжнародно-правові угоди і договори, учасником яких є Україна.

Зазначимо, що використання знання з логіки в практичній діяльності юриста є важливим також для аналізу юридичних фактів, тлумачення юридичних норм, формулювання юридичних аргументів та прийняття юридичних рішень. Професій на компетентність правоохоронця впливає на загальну культуру суспільства, викликає довіру до офіцерів поліції як носіїв норм закону та є одним із формуючих факторів правової держави.

Як висновок, можемо зауважити, що представники правоохоронних органів мають під час виконання службових завдань чітко визначити та класифікувати факти, що мають значення для справи, правильно тлумачити закони та інші нормативні акти, щоб правильно застосувати їх до конкретної справи, чітко та логічно викладати свої аргументи, щоб переконати суд або інших учасників судового процесу в своїй правоті, повинні приймати законні та обґрунтовані рішення, ґрунтуючись на фактах справи та нормах права. Знання з логіки опосередкованим чином впливають на формування соціально-культурного середовища сучасного суспільства.

Список використаних джерел

1. Скиба Е. К. Концепція розширення прав людини як складова інноваційних підходів політики Community Policing. Community policing: освітні практики: кол. монографі.; за наук. ред. канд. істор. наук, доц. К. М. Недрі. Дніпро : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2023. С. 86-117.

2. Кириченко В. М. Логічні форми мислення як засіб пізнання дійсності. Міжнародна та національна безпека: теоретичні і прикладні аспекти : матеріали VII Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Дніпро, 17 бер. 2023 р.). Дніпро : ДДУВС, 2023. С. 120-121.

3. Братішко Н. А. Логічна культура як складова професійної культури юристів. Правнича освіта та юридична клінічна практика: матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Дніпро, 8 груд. 2021 р.) / уклад.: О. О. Орлова. Дніпро : ДДУВС; 2021. С.26-29

Давид ПЕЧЕРИЧЯ

магістр з маркетингу університету
імені Альфреда Нобеля

РЕКРУТИНГОВІ ЦЕНТРИ ТА ПЛАТФОРМИ ЯК СУЧАСНІ МАРКЕТИНГОВІ НОВАЦІЇ

В умовах продовження загарбницької війни рф із Україною перед українськими силами опору постає широко коло проблемних питань. Одним із яких є поповнення мобілізаційного резерву. На десятий рік військового протистояння виникла нагальна проведення мобілізаційних заходів нестандартним шляхом. У цьому на допомогу керівництву країни прийшли рекрутингові центри та платформи. Їх основні функції охоплюють різні аспекти, спрямовані на залучення, відбір і підготовку кандидатів для служби у збройних силах. Ось основні функції таких центрів: інформування та пропаганда військової служби, поширення інформації про умови, переваги та можливості військової служби, проведення рекламних кампаній, заходів і презентацій для залучення потенційних рекрутів.

Такий підхід дозволяє відповідальніше підійти до пошуку та відбору кандидатів: від прийому заявок від бажаючих вступити на службу до проведення співбесід і оцінювання кандидатів за встановленими критеріями, організація і проведення тестувань для перевірки фізичних, медичних і психологічних показників кандидатів. Такі центри виграють за рахунок більш сучасних технологій обліку та документообігу: оформлення необхідних документів для вступу на військову службу, ведення обліку кандидатів і їх персональних справ. Додатковим «бонусом» є координація освітньої траєкторії новобранців: направлення відібраних кандидатів до військових навчальних закладів або навчальних центрів для первинної військової підготовки, контроль за проходженням навчання і підготовки кандидатів.

Ефективність рекрутингових центрів можна оцінювати за різними критеріями та показниками. Основні аспекти, що впливають на ефективність їх роботи, включають декілька показників: кількість та якість залучених кандидатів, швидкість і точність обробки заявок, рівень підготовки новобранців, задоволеність кандидатів і новобранців, інформованість та доступність послуг, взаємодія з іншими організаціями, адміністративна